

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. Карлово, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. И.

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. И. Гражданско дело №
20225320100452 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.200, ал.1 КТ от Ч. Д. Д. ЕГН: ***** , адрес: с. К., обл.П., ул. „*-ма“ №*, чрез адв. Н. Г., против В. Ф. ***** , ЕИК: ***** , гр. К. ул. Д. Ш. №*, представляван от Началника на В.Ф. *****– Подполковник Д. М..

Ищецът твърди, че на 01.10.2021 година сключил трудов договор № 3/929 с работодател В. Ф. *****– гр. К., по силата на който му се възлага да изпълнява на пункт „Логистично осигуряване“ длъжността „пазач, въоръжена охрана“ за определен срок – от 04.10.2021 г. до 30.11.2021 г., при условия, уговорени в договора. В изпълнение на задълженията по трудовия договор постъпил на работа на 04.10.2021 г. Със заповед № ЛС-42 от 01.12.2021 г. на началник на В. Ф. ***** трудовият му договор бил прекратен, считано от 01.12.2021 г., на основание чл.325, ал.1, т.3 от КТ – с изтичане на уговорения срок.

Твърди, че на 02.11.2021 г. при на извършване на охранителна дейност по време на дежурство, при връщане от пост пред караулното помещение върху неравен терен стъпил накриво, вследствие на което изпитал остра болка

в областта на глезена на левия крак. След преглед в ЦСМП - филиал К., бил насочен за преглед и лечение в УМБАЛ „С. Г.“ ЕАД гр. П.. В лечебното заведение постъпил на 02.11.2021 г., където било установено обективното му състояние и направени необходимите изследвания и рентгенография. На 02.11.2021 г. била извършена операция с открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, с данни отразени в оперативен протокол № 2787/02.11.2021 г. Стационарният му престой в болничното заведение бил до 08.11.2021 г., когато бил изписан с препоръки и назначения. Въпреки отразеното в епикризата подобрение, като изход от заболяването и след изписването продължил да изпитва значителни болки в увредената част на крайника. На 17.12.2021 г., ищецът постъпил отново в УМБАЛ „С. Г.“ ЕАД с болки. На същата дата била извършена операция, с данни, отразени в оперативен протокол № 3152/17.12.2021 г. Изписан бил от лечебното заведение на 20.12.2021 г. с препоръки и назначения. Въпреки проведеното лечение, в увредената част на глезена се наблюдавали деформация, оток и болезненост. Движенията на крайника били болезнени и ограничени. След оперативните интервенции за възстановяване на двигателната функция било наложително провеждане на рехабилитация. Болезнеността на увредената част се запазила и по време на рехабилитационния период. Към днешна дата не била възстановена функционалността на левия крайник, не изчезнала болезнеността в областта на увредения глезен. Необходимо било провеждане на трета операция за отстраняване на метални части. От датата на злополуката бил временно неработоспособен. Поради необходимост от чужда помощ и невъзможност за лично обслужване в състояние временна неработоспособност за определен период от време (15.11.2021 г. – 24.11.2021 г.) била и съпругата на ищеца М. Д. Д.а, която ползвала отпуск за временна неработоспособност за придружаване и гледане на болен член на семейството – съпруг.

С декларация вх. № 869 от 10.11.2021 г. В. Ф. *****- гр. К., в качеството му на осигурител, декларира злополуката като трудова и с Разпореждане № 31050 от 17.11.2021 г. на НОИ, ТП С. град декларираната злополука се приемала за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

По силата на сключена застрахователна полица № 0110210126000131 по групова застраховка „Злополука“ застрахователят „Д. з.“ АД изплатил обезщетение за настъпилата трудова злополука в размер на 1000 лева.

Ищецът твърди, че от настъпилата трудова злополука претърпял значителни по размер вреди, изразяващи се в: неимуществени вреди – претърпени болки и страдания по време на настъпване на злополуката, по време на провеждания лечебен процес и рехабилитация в общ размер на 10 000 /десет хиляди/ лева; имуществени вреди – заплатени разходи за закупуване на медицински пособия, в общ размер на 1122,20 /хиляда сто двадесет и два лева и двадесет стотинки/, както следва: 1070.00 лева, с ДДС – цена на заключваща тубуларна плака, 1/3 - 3,5 мм и заключващи винтове, самонарезни - 3,5 мм – фактура № ***** от 02.11.2021 г., издадена от УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД гр. П; 34,80 лева – потребителска такса – фактура № 1200156868 от 08.11.2021 г., издадена от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД гр. Пл; 17.40 лева – потребителска такса – фактура № 1600018772 от 20.12.2021 г., издадена от УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД гр. П.

Общият размер на претърпените от ищеца вреди, вследствие на трудовата злополука бил 11 122,20 лева, от които заплатената част от застрахователя „Д з.“ АД била в размер на 1000 лева. Незаплатения размер на обезщетение за настъпилите вреди бил в размер на 10 122,20 лева.

Ищецът посочва, че съгласно чл. 200, ал. 1 от КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. Работодателят дължи обезщетение за разликата между причинената вреда – неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване. Дължимото обезщетение се намалява с размера на получените суми по сключените договори за застраховане на работниците и служителите.

С оглед изложените обстоятелства за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответното В. Ф. да му заплати обезщетение за причинените от настъпила на 02.11.2021 г. трудова злополука в размер на общо 10122.20 лв. /десет хиляди сто двадесет и два лева и двадесет стотинки/, от които 10 000 лв. /десет хиляди лева/ неимуществени и 122.20 лв. /сто двадесет и два лева и двадесет стотинки/ – неизплатена част от имуществени вреди, ведно със

законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 20.04.2022 г., до изплащане на обезщетението.

Претендира направените по делото разноски.

Началникът на ответното В. Ф., чрез юрк. И. И., оспорва иска като неоснователен.

Посочва, че отговорността на работодателя по чл. 200 от КТ е гаранционно обезпечителна и е създадена с оглед защитата на интересите на пострадалите при трудови злополуки и споделя нейната необходимост. Това обаче не означавало, че това обстоятелство освобождава ищеца от задълженията му, произтичащи от разпоредбите на ГПК в евентуален съдебен процес.

Не оспорва наличието на валидно трудово правоотношение по срочен трудов договор с ищеца на длъжност „П., в.а о.“, считано от 04.10.2021 г. до 30.11.2021 г.

Оспорва размера на иска за неимуществени вреди, като намира същия за несправедливо завишен.

Твърди, че с поведението си ищецът сам е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат – веднъж, като не е бил достатъчно внимателен когато се е движил по неравен терен, при което се е подхлъзнал и на второ място, не е изпълнил точно разписаното от здравните органи за явяване на контролни прегледи с оглед осъществяване на най-ефективното лечение съобразно развитието на оздравителния процес.

Ищецът проявил груба небрежност като изчакал месец и девет дни, за да отиде на преглед на 17.12.2021 г., където се е установило налагането на втора операция за отстраняване от костта на имплантирани уреди от тибия и фибула. Счита, че ищецът иска неоснователно да се обогати за сметка на в.ф. *****и МО, тъй като му е изплатено обезщетение в размер на 1000 лв. по силата на сключена застрахователна полица № 0110210126000131 по групова застраховка от застрахователна фирма „Д. з.” АД в случай на трудова злополука, като от ответника не е оспорено Разпореждане № 31050 от 17.11.2021г. на НОИ, ТП С. град.

Възразява срещу представената втора епикриза. Същата не следвало да се отнася към претърпяната трудова злополука, тъй като била издадена след

прекратяване на трудовото правоотношение и болничния лист към нея № E20213482128 от 20.12.21 г., издаден като първичен болничен лист след прекратяване на трудовото правоотношение, а не продължение. В указанията за попълване на болничен лист към Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им било записано, че първият болничен лист при всяко ново излизане в отпуск поради временна неработоспособност се обозначава като „Първичен“, а следващите като „Продължение“. Когато непосредственото продължаване на временната неработоспособност се обуславя от заболяване, което не е свързано с предходното, за което дотогава е получаван отпуск по болест, издадения болничен лист за новото заболяване се обозначава като „Първичен“.

Също така, въпреки че бил временно неработоспособен, ищецът бил финансово обезпечен от болничните, на които имал право по чл. 42, ал. 2 от КСО.

Ответникът не оспорва факта, че ищецът бил на два пъти в болничното заведение за операции. Счита обаче, че болничният на М. Д. Д.а – съпруга на ищеца, няма връзка с делото и не следва да бъде вземан под внимание. Дори да се приемело обратното, следвало да се има предвид фактът, че ищецът е изписан на 08.12.2021 г. и необходимостта му от чужда помощ е настъпила 7 дни след неговото изписване, а жена му взела отпуск за периода от 15.11.2021 г. до 24.11.2021 г. и въпреки нейната помощ, ищеца изчакал близо месец преди да потърси лекарска помощ.

Относно претенциите на ищеца за имуществени вреди, ответникът моли съда да остави без уважение искането за възстановяване на направените разноски, тъй като те се покривали от застрахователната полица.

Възразява срещу предявения иск за неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. като намира същия за прекомерен, недоказан по основание и размер и моли съда да го отхвърли. Работодателят нямал никаква вина и отношение към настъпилото продължително лечение. Твърди, че съдействал при всички процедури относно трудовата злополука и изплащането на обезщетението от застраховката. При постъпването на работа извършил и инструктаж и обучение на охранителите.

С оглед изложеното ответникът моли съда да остави исковете без

уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

За да бъдат уважени предявените иски с правно основание чл.200 от КТ, е необходимо по делото да бъде установено наличието на определените в закона предпоставки, а именно: страните по делото да са били в трудово правоотношение, което в настоящия процес не е спорно; ищецът, в качеството му на работник, да е претърпял трудова злополука по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО, а именно – внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка, или по повод на извършваната работа, като този факт също не е спорен и се установява от представеното разпореждане на НОИ; от трудовата злополука за ищеца да е настъпила временна нетрудоспособност, описана в исковата молба – за този факт са ангажирани множество доказателства: декларация за трудова злополука № 4/03.11.2021 г., епикриза - КОТ от УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД - гр. П. за периода 02.11.2021 г. – 08.11.2021 г., епикриза - КОТ от УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД - гр. П. за периода 17.12.2021 г. – 20.12.2021 г., амбулаторен лист № 902/18.02.2022 г., амбулаторен лист № 1123/04.03.2022 г., 5 бр. болнични листове; причинна връзка между внезапното увреждане на здравето и настъпилата нетрудоспособност – тя е доказана с неоспорената съдебно-медицинска експертиза, събраните гласни и приложените писмени доказателства по делото.

При тези условия може да бъде ангажирана отговорността на работодателя, която е договорна, на основание трудовото правоотношение с увредения. Това изключва приложението на деликтната отговорност по ЗЗД с изключение на правилата, към които препраща КТ с разпоредбата на чл. 212 за определяне обезщетението за неимуществени вреди.

В настоящия случай всички изброени предпоставки са налице, поради което съдът намира иска за доказан по основание.

С исковата молба се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 122.20 лева, представляващи неизплатена част от общо 1122.20 лева, изразходвани по проведеното лечение на пострадалия. За изразходването на тези средства са представени фактура № *****/02.11.2021 г. на стойност 1070.00 лева, фактура № 1200156868/08.11.2021 г. на стойност 34.80 лева и фактура №

1600018772/20.12.2021 г. на стойност 17.40 лева, издадени от УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД - гр. П..

От тези писмени доказателства се установява, че твърдените от ищеца разходи от общо 1122.20 лева действително са направени, в тях е отразено и основанието им. Страните не спорят, че на ищеца е изплатено обезщетение в размер на 1000 лв. по силата на сключена застрахователна полица № 0110210126000131 по групова застраховка от застрахователно дружество „Д. з.“ АД. Доколкото имуществената вреда е пряка последица от процесната трудова злополука, то искът за остатъка от 122.20 лева следва да бъде уважен изцяло като основателен и доказан по размер.

Относно претенцията за неимуществени вреди в размер на 10 000 лева, съдът намира следното:

От изготвената и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза се установява, че на Ч. Д. Д. е било причинено счупване на лявата глезенна става. Описаната травма възниква по индиректен механизъм посредством свръхмерно движение на глезенната става /свръхмерно извИ.е на глезенната става/ извън нейния заложен физиологичен обем и тази травма добре отговаря по начин и време да е възникнала така, както се съобщава в исковата молба, а именно – при стъпване накриво върху въпросния крайник на дата 02.11.2021 г. с реализиране на свръхмерно движение в областта на глезенната става.

В резултат на получената травма на левия глезен е било причинено по същество медико-биологичния признак: трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник /средна телесна повреда по смисъла на чл. 129 от НК/. Вещото лице посочва, че под понятието „трайно“ в правната материя се разбира всяко едно нарушаване на анатомична цялост и/или функционална способност с възстановителен период поне 30 дена, като от медицинска гледна точка е трудно да се определят изрични крайни срокове, които да дефинират границите на това понятие. Такъв тип увреждания неминуемо са свързани със засягане на функционалните способности на крайника с практическо естество, чийто характер е такъв, че отнема немалък период за възстановяване от травмата, който обхваща както сроковете за имобилизация и отстраняване на същата, така и времевите периоди на проведена лечебна физиотерапия, която играе също важна роля в процеса на възвръщане на

нормалната функция на крайника след травмата. При пострадалия е извършено оперативно лечение с поставяне на метална имобилизация на глезена, последващо отстраняване на такава в комбинация с приложение на медикаменти, подробно описани в приложените епикризи, както и последващи физиотерапевтични рехабилитационни процедури.

Възстановителният период за тази травма е в рамките обичайно на 3-4 месеца, като в редица случаи е възможно този период да продължи и по-дълго от обичайното. В конкретния случай са налице редица обстоятелства, които следва да се вземат под внимание при протичането на оздравителните процеси. На първо място е фактът, че е била извършена допълнителна операция след първоначалното остеосинтезиране на глезена, което от своя страна следва да забавя в известна степен оздравителния процес и да удължава възстановяването на нормалния физиологичен обем от движения в ставата. На второ място, следва да се отчитат и редица фактори като индивидуалност, възраст на индивида и ефективност на проведената лечебна физиотерапия. При възрастен човек тези процеси на заздравяване и възстановяване могат да протичат в значителна степен по-бавно, а също така при всеки отделен индивид тези процеси могат да протичат с различен темп.

Вземайки предвид данните в медицинската документация и най-вече тези, съдържащи в представените амбулаторни листове, вещото лице счита, че е налице позитивна във времето тенденция в посока подобряване на обема движения във въпросния крайник.

От показанията на свидетеля М. К. Х. се установява, че е съсед на пострадалия и се познават от много години. Преди време ищецът работел във военното поделение в К. и по време на работа си счупил крака. Доколкото свидетелят разбрал, той стъпил на криво пред стълбите на караулното помещение и си счупил крака в областта на глезена. Наложило се да претърпи операция, като първата седмица след изписването му изобщо не можел да става от леглото и изпитвал силни болки. Жена му се грижела за него и го придружавала дори до тоалетната, а свидетелят му носел дърва и му помагал да си запали печката, когато тя била на работа. Свидателят си спомня, че поне два пъти го водил на контролни прегледи в болница в П., но не влизал с него в кабинета на лекаря. Впоследствие започнал да се придвижва с патерици, но изпитвал големи затруднения да се обслужва сам. Преди инцидента ищецът

нямал никакви двигателни проблеми, бил кротък и добродушен човек, а след него станал сприхав и изнервен. Ядосвал се, че не може да си върши работата – имал лозе, гледал пчели и трябвало да се прави ремонт на някои от кошерите, но счупеният крак не му позволявал. Притеснявал се дали операцията му е минала успешно и се безпокоял да няма усложнения. И понастоящем той не бил напълно възстановен. Когато натоварел повече крака, започвал да накуцва.

От показанията на свидетеля Б. Г. А. се установява, че към момента на трудовата злополука е заемал длъжността „К.“ във фирма „Б. С.“, която по това време е охранявала ВФ *****– гр. К.. Ищецът кандидатствал за работа във фирмата и свидетелят го назначил като пазач. В края на 2021 г. служителите на фирмата се прехвърлили в „комплект“ към Министерството на отбраната като пазачи – въоръжена охрана и за около два месеца охранявали военното поделение в К.. Именно в този период ищецът претърпял трудова злополука. Това се случило в двора на караулното помещение при преминаването през две стъпала. Мястото било осветено, но въпреки това ищецът стъпил накриво и си счупил глезена. След това сам, без чужда помощ изминал 4-5 метра и влезнал в караулното при колегите си. Свидетелят посочва, че както пострадалият, така и останалите служители всеки път преминават инструктаж за безопасност. Имало утвърден маршрут и доколкото свидетелят разбрал, ищецът не се придвижил по него. Минал напърно през врата, която трябвало по принцип да е заключена. След трудовата злополука ищецът излязъл в болнични и след изтичането му повече не се върнал на работа. От проведените с него телефонни разговори свидетелят останал с впечатлението, че въпреки сериозната травмата, възстановяването му върви добре.

Неимуществената отговорност на работодателя се определя от съда по справедливост в зависимост от претърпените болки и страдания и времето, през което работникът ги е търпял и те са отшумели или той продължава да ги търпи. В разглеждания случай при определяне на паричния еквивалент на претърпените от пострадалия вреди от злополуката на 02.11.2021 г., настоящият съдебен състав приема, че за обезщетяването им следва да се присъди сумата от 10 000 лева. Този размер на обезщетение би бил адекватен на претърпените в продължение на повече от 5 месеца (до датата на подаване на исковата молба) вреди – болки и страдания, дискомфорт от

обездвижването, затруднения и неудобство в бита, напускането на работа. Тази сума съдът намира за справедлива и съобразена с изискването на чл.52 от ЗЗД, с оглед характера и тежестта на претърпяното увреждане и периода на възстановяване. Основателни са възраженията на ответната страна, че ищецът е допринесъл за настъпването на вредите от трудовата злополука, доколкото от показанията на св. А. се установи, че не се е придвижвал по утвърдения маршрут. Съдът отчита това обстоятелство и приема, че на осн. чл.51, ал.2 ЗЗД следва да намали обезщетението до размер от 8000 лева.

Другият релевиран съществен довод на ответника е относно приноса на ищеца за неоправдано удължаване на срока на лечение поради изчакване и непредприемане на адекватни мерки, заради което се е наложила втора операция. Съдът намира за тези твърдения за неоснователни, тъй като се опровергават от показанията на св. Х., който заявява, че лично е транспортирал ищеца на поне два контролни прегледа в първите дни след злополуката.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът В. Ф. 22680 – гр. К. следва да заплати на ищеца направените от него разноски в производството за адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска – 802.41 лева.

Предвид разпоредбата на чл.78, ал.3 от ГПК, на ответника се полагат разноски съразмерно с отхвърлената част, но такива в случая не се претендират и не следва да се присъждат.

Съгласно чл.359 КТ във вр. с чл.83 ал.1 т.1 ГПК по искове, произтичащи от трудови правоотношения, работникът е освободен от заплащането на такси и разноски в производството по трудови дела. Ето защо на основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС К. дължимата държавна такса по отношение на уважената част от предявените искове – общо 324.88 лева.

Отговорността на ответника за частта от възнаграждението на вещото лице, платено от бюджета на съда, а именно сумата от 220 лева, е пропорционална на уважените искове, т.е. същият дължи в полза на бюджета сумата от 176.53 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Ф. 22680, ЕИК: *****, гр. К., ул. Д. Ш. №*, представлявано от Началника на В.Ф. ***** – подполковник Д. М., да заплати на Ч. Д. Д. ЕГН: *****, адрес: с. К., обл.П., ул. „*-ма“ №*, обезщетение за причинените от настъпила на 02.11.2021 г. трудова злополука вреди в размер на **общо 8122.20 лв. (осем хиляди сто двадесет и два лева и двадесет стотинки)**, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 20.04.2022 г., до изплащане на обезщетението, както следва:

- **8 000 лв. (осем хиляди лева)** – неимуществени вреди, като над тази сума до пълния претендиран размер от 10 000 лева, ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен и недоказан;

- **122.20 лв. (сто двадесет и два лева и двадесет стотинки)** – неизплатена част от причинените имуществени вреди.

ОСЪЖДА В. Ф. *****, ЕИК: *****, гр. К., ул. Д. Ш. №., представлявано от Началника на В.Ф. ***** – подполковник Д. М., да заплати на Ч. Д. Д. ЕГН: *****, адрес: с. К., обл.П., ул. „*-ма“ №*, сумата от **802.41 лв. (осемстотин и два лева и четиридесет и една стотинки)**, представляваща направените по делото разноски, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА В. Ф. *****, ЕИК: *****, гр. К., ул. Д. Ш. №*, представлявано от Началника на В.Ф. ***** – подполковник Д. М., да заплати по сметка на РС К. в полза на бюджета на съдебната власт сумата от **общо 501.41 (петстотин и един лева и четиридесет и една стотинки)**, представляваща държавна такса за уважения иск и възнаграждение на вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред О. с. – П. в двуседмичен срок от връчване съобщение на страните.

ЦЧ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____